

REDACȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

N-ri de Duminecă pe
an fl. 1.50.

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:
pe 1/4 de garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sânt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

PUNCTE DE ORIENTARE

IV.

Calea ce duce la ținta politicii noastre naționale este, în liniile ei principale, atât de bine desenată, și poporul român atât de deprins a o umbla de veacuri, în cât întrebarea dacă această cale este bună sau rea, se prezintă pentru actualitate cu totul de prisos.

Incerările zadarnice, cari s'au făcut de vr'o două-zeci de ani încoace în diferite moduri și chipuri pentru a schimba direcțiunea politică a Românilor, nu pot decât să ne întărească în persistența de a umbla și în viitor tot drumul cel vechiu.

Tare în convingerea, că încetul cu încetul vor ajunge și factorii politici conducători să înțeleagă că stările de lucruri actuale în statul ungar nu pot fi trainice și nici prinoase consolidării monarhiei întregi, poporul român a nisuit tot'd'una la schimbarea lor, a combătut guvernele și legile nedrepte și apăsătoare, dar s'a supus lor cu loialtate, și nici odată nu și-a pierdut credința într'o soluțiune pacifică și dreaptă a cestiunii naționalităților.

Abia după 25 ani de suferință și după ce pierduse speranța unei îndreptări prin guvern și parlament, poporul român s'a hotărât, în sfârșit, să aștearnă plângerile sale în forma unui Memorand Monarhului. Scopul acestui Memorand era, după chiar hotărârea adunării delegaților: pe de o parte a cere intervențiunea supremului factor constituțional, a Coroanei, pentru îndreptarea lucrurilor; pe de altă parte: a supune întregii Europe culte spre judecată dreptatea cauzei române.

Care au fost efectele Memorandului?

Atât prin cuprinsul Memorandului, cât și prin forma în care Românii au încercat să-l prezente Monarhului, guvernul s'a simțit foarte jignit, și și-a pierdut cumpetul. Declarând de rebeli pe toți câți s'au expus pentru drepturile poporului, el a dat procurorilor ordin ca să-i urmărească. Curțile cu jurați maghiare, tribunalele și poliția, intrând în vederile guvernului, au adus multe sute de sentințe de condamnare.

Astăzi e cert că aceste procese politice au agitat cestiunea română mai mult decât ar fi putut-o face cei mai dibaci agitatori de meserie.

Pe când înainte de Memorand cestiunile politice se discutaseră de Români mai ales în clasele culte ale societății, procesele politice au deșteptat și mișcat chiar masele poporului, al căror interes pentru cestiunile zilei creștea după fie-care proces

ce privia fie pe preotul, fie pe învățătorul, fie pe vre-un țeran fruntaș al vre-unei comune din diferitele ținuturi ale țării. Ba chiar și femeile au fost angajate de guvern la această agitare, deoarece și ele — între cari și domnișoare — au fost urmărite de procuror. Efectul agitațiunii se putea cunoaște în adunările politice, cercetate tot mai tare de țerani, în avântul surprinzător ce literatura politică populară a luat în scurt timp, și în mișcarea națională foarte vie ce s'a manifestat în poporul român. Ea a fost așa de puternică, în cât a trecut și hotarele.

În România, unde înaintea Memorandului, chiar și cercurile politice se interesau puțin și în mod incidental de cestiunea română, procesele politice dela noi au agitat astfel spiritele, încât cetățenii s'au strîns în număr de zeci de mii, pentru a lua rezoluțiuni de protestare, parlamentele au desbătut în ședințe întregi asupra cestiunii române și guvernele au fost necesitate a lua pozițiune.

Dar, nici în România nu s'au oprit valurile, ci ele au trecut înainte și s'au revărsat asupra întregii Europe. Presa europeană de toate limbile și de toate categoriile publica articoli și informațiuni despre cestiunea română, și cu toate sforțările dela Pesta, această adevărată furtună ziaristică nu s'a potolit decât în momentul când a fost produsă impresiunea generală, că cestiunea va găsi o deslegare mulțumitoare. Hrana principală a acestei campanii ziaristice au fost, fără îndoială, tot măsurile de represiiuni ale guvernului unguresc.

Nici chiar ministrul nostru de externe, pe atunci comitele Kálnoky, nu s'a putut feri din calea acestei mișcări, și a trebuit să dedice în delegațiunii un lung discurs cestiunii române.

Va să zică nu ne temem a fi contraziși de nimeni când susținem, că scopul Memorandului de a informa lumea cultă europeană despre nedreptățile noastre a fost ajuns, și încă cu prisos și poste așteptările noastre.

Dar și cealaltă parte, la care tindea Memorandul, e ajunsă: intervențiunea Coroanei a urmat. Asupra acestui punct să manifestă înse în public unele șovăiri și lămuriri, poate și din cauză că presa noastră, preocupată de altele, nu și-a luat osteneala a se ocupa mai înadins cu importanța actului Prea Înalt pe grație. Oamenii impaciențați obiectionează, că efectele intervențiunii Coroanei nu se manifestă decât în simpla suspendare a pedepselor celor întemnițați; poporul român continuă a

apăsat sub aceleași stări de lucruri, ca în trecut, și guvernul își urmează neșchimbabil calea sa cea veche. Unde e dar' — se întreabă acestia — folosul poporului român rezultat din intervențiunea Coroanei? Unde e schimbarea situațiunii?

Pentru toți, câți ar fi așteptat ca efectul Memorandului să se manifesteze într'o imediată schimbare palpabilă a situațiunii, și ca intervențiunea Coroanei să aibă drept urmare de a doua zi o schimbare a organizațiunii statului ungar, rezultatele obținute până azi trebuie să le fie o decepțiune. Cine înțelege însă, că divergențe politice așa de mari și adânci, cum există între Maghiari și Români, nu se pot înlătura decât cu multă bună-voință din ambele părți și pe o cale lungă și anevoioasă, își va domoli impaciența, altcum explicabilă, și se va strădui a judeca situațiunea cu mai multă calmitate și dintr'un punct de vedere mai larg.

Efectele noilor legi religioase încep a se manifesta din ce în ce tot mai îngrijitor, așa, că însuși favorizorii acestor legi se arată întristați. Astfel, preotul reformat Nagy Sándor din Agya adresează o lungă epistolă viceșpanului Szathmáry (cottul Aradului), cerând acestuia „scut în contra nazarenilor și baptiștilor cari pe fiecare zi câștigă în chip înspăimântător teren“, scrie oficiosul „Aradi Közlöny“.

„Credincioșii — scrie nimitul ziar — părăsesc cu sutele legea lor strămoșească, sub cuvânt, că vor să rămână fără confesiune“, cum îngăduie legile pe cari Ungurii cu atâta mândrie le-au votat.

Și să se noteze, că abia s'a împlinit un an de când aceste legi s'au pus în practică.

Ce va fi mai târziu?

Din Bucovina.

Cernăuți, în 4 Februarie a. c.

Intrunirea conducătorilor. — Tinerii și bătrânii. — O temere. — Viitoarele alegeri. — Candidații.

Mâne va fi întrunirea bărbaților de încredere ai partidului român din Bucovina pentru a fixa definitiv lista candidaților pentru alegerile de deputați în cameră. Comitetul executiv a ținut deja sub presiunea baronului Victor Stîrcea mai multe conferințe prealabile, în cari s'a ajuns la rezultate pozitive, astfel, că comitetul va supune adunării o listă deja formată. Nu am considera această de un mare avantaj, pentru că nu credem, că o listă făcută de cei mai tineri partizani ai „direcției veche“ poate coresponde intențiunilor și aspirațiunilor oneste naționale. Totuși ne surprinde, că „bătrânii“ noștri de astă dată au arătat mai multă obiectivitate oferind unul diu mandatele, ce sunt a se ocupa, — și 5 sunt de toate — unui „tiner“. Acest lucru nu se explică însă ca un pas de apropiere a bătrânilor, ca un semn de aprobare pentru ideile divergente ale „tinerilor“. Absolut nu! Azi, ca mai

înainte, în rândurile conservatorilor vigoasă mișcare a tinerimei e osândită ca o pornire distrugătoare, ca o hasardare nehibzuită.

Azi, ca și până acuma, contrariază „bătrânii“ cu înverșunare ori ce încercare a „tinerilor“ de a se afirma. Și în această luptă pierdută pentru prestigiul lor, „bătrânii“ nu sunt de loc scrupuloși, când e vorba de a mai oprima tinerimea. Nu sunt deci momente de „bună speranță“ cari au înduplecat pe matadorii noștri la această concesie făcută tinerilor. Sunt considerații de natură mai terestră, cari au înfuriat asupra conducătorilor actuali. Ei se tem, că lupta care actualmintea s'a încins în Galiția între elementul boiereșc și între fracțiunea tineră-democrată, să nu și găsească calea în Bucovina învecinată. Prea de tot analoagă e situațiunea. Numai nobilimea polonă merită totuși puțină preferență. Politica condusă de partidul ei, deși în multe privințe o acțiune infectă, totuși a condus și la rezultate considerabile. „Activitatea“ politică a curților noastre boierești, sprijinită cârdul odată și oareșcând destul de cons. derabil al sateliților, a produs drept rezultat final actualul stadiu de neputință po a Românilor din Bucovina. De aceea e și un act de mașonalism, când tinerii tunde de-a face capăt apucăturilor poli ale direcției veche. Cu toate acestea un etator imparțial va trebui să recunoască, frica ce a intrat în rândurile bătrânilor oarbă. În grupul „tiner“ n'a existat șiunea de-a intra în arena elector tendența pronunțată de a se pune șiție față de „Concordia“ și conducere. trână“ a partidului.

Corespondentul D.-Voastre e deplin curent despre cele ce se petrec în cercurile tinerilor și Vă poate asigura, că acolo d minează idea, că soarta actualelor alege. încă e în mâna „bătrânilor“. Aceasta e op. nia „normativă“. Deși nu o împărtășesc, sînt silit să constat, că există și dominează, fiind profesată de membrii cei mai cu t. cere. Ei bine! bătrânii au cedat unui sentiment prea matur și nemotivat de temere. Dar fapt e, că au cedat și de aici rezultă pentru cei-alți datorii asupra cărora îmi voiu permite să atrag atențiunea partidului. Până atunci însă întreb, mulțumise-va adunarea de mâne cu lista — partea ei personală nu o discut azi — așa cum e croită ea, adecă privitoare numai la cele trei mandate din curiile poporului, și scăpând din vedere total sau mai bine zis lăsând cele două curii boierești la discreția și bunul arbitriu al membrilor ei, fără control național, pare că membrii acestor curii n'ar face parte din națiune, n'ar avea îndatorirea de a se supune intereselor comune și voinței generale.

Rău ar face adunarea de ar admite acest princip. Ar arăta, că nu posedă nici un singur cap, care e în stare să cugete logic și să vadă anomalia teribilă, ce rezultă de aici. Înțeleg, că baronului Stîrcea sau archimandritului Calinescu să-i convingă principiul ca curia consistorială și proprietarilor boieri să-și nomineze dații după arbitriul propriu și nu după visul luat dela comitetul național și con cu interesele comune.

Dar datorită oamenilor lipsiți de egoism e de a se lupta, ca să nu fie abandonat principiul adevărat al unității intereselor naționale ale Românilor din Bucovina și dre

pută progresa câtă vreme este pendentă de Austria. Arată cum Ungaria plătește străinătății pe an, pentru articole de industrie, 2000 milioane.

Szemere arată cauzele decadenței micii industrie și cere măsuri de îndreptare.

Horánszky cere să se pună odată capăt stării provisorice din Fiume introducându-se legile ungurești, pentru-că numai așa se poate pune capăt agitațiilor antimaghiare.

Va se zică și Horánszky, în privința șovinismului, este de aceeași panură cu Bánffy.

ORIENTUL ÎN FLACĂRI

Privitor la turburările din Creta, iată ce spun telegramele mai noi:

Paris, 8 Februarie. Agenția Havas aduce știrea din Athena că la Canea de Sâmbătă dimineața se continuă lupta. Soldații se luptă cu muzulmanii și focul nu mai încetează.

Athena, 8 Februarie. (Știrile agenției Havas). În Canea incendiul nu mai are sfârșit. Toți creștinii au părăsit orașul și s-au refugiat pe corăbii. Mulțimea revoltată fură și devastază. Autoritățile militare dau arme și munițiuni muzulmanilor, cari se pregătesc să meargă contra Halepei aparată de montenegreni.

În Athena e mare agitație.

Paris, 8 Februarie. Agenția Havas anunță din Athena: Cam vr'o 3000 de oameni au năvălit asupra ministerului de război strigând:

„Trăiască Creta! Trăiască uniunea!“

Un funcționar chemă la ordine pe demonstranți și le declară, că n'au primit nici o știre la minister. Flotila grecească sosind în Canea, n'a salutat steagul turcesc, ca să nu producă groază prin detunături. Comandanțul englez făcu imediat vizita comandantului flotei grecești.

Creștinii refugiați sunt într'o stare desperată. Au pierdut totul.

Se anunță din Syra, că se cere urgent trimiterea vapoarelor la Herakleion și Retimo, unde au izbucnit turburări.

Athena, 8 Februarie. „Asty“ aduce următoarea știre din Canea. Orașele scăpate de incendiu, au fost jefuite

din partea turcilor. Cele mai multe comune din jurul Canei sunt în flacări. Locuitorii din Apokozna și Sfakia înarmați, au ocupat Halleppa. Trupele turcești s'au retras în Canea.

Telegramele sosite din Rethymur cer ajutor. După cum se anunță din Tessalia, turcii strâng bande albaneze și probabil vor năvăli în Tesalia. Flotila grecească a sosit în Canea și s'a stabilit în apropierea flotei engleze.

Paris, 8 Februarie. Agenția Havas anunță din Athena:

Vasul de război italian „Etna“ și vaporul „Paros“ a dus sute de refugiați la Milo, Syria și Pireus. Pe bordurile unui vas de război englez în Canea se află 1500 refugiați, ear 200 francezi, cari au cerut scut, se află pe bordurile unui vapor de pază francez. Muzulmanii au încjurat palatul guvernului. Guvernul a distribuit arme ca să pună capăt asedierii.

Dela Comitat.

Comisia permanentă a congregațiunii comitatense a ținut eri ședință.

Vicispantul a făcut raport despre starea de siguranță în comitat, arătând că în luna trecută siguranța personală a fost primejduită într'un singur caz, iar furturi au fost 27.

Epidemia de porci a bătuit în 56 comune și a încetat în 28.

Directorul financiar Krausz a raportat că s'a strâns suma de 31.299 ca dare directă și 434 fl. dare pentru serviciul militar, cu un plus de 203 fl. în raport cu luna corespunzătoare din anul trecut.

Inspectorul școlar Varjassy a raportat despre inspecția ce a făcut-o școalelor din Sântana Vechie, Erdöhegy, Chișineu, Socodor, Radna, Șoi-moș, Odvoș, Conop, Berzova și Căpruța. A găsit în regulă toate, „statul“ nu este deci în primejdie. Laude a adus învețătorului ovreu Herz din Cuiediu... Ce caută însă ovreiu-dascăl între Români?

Aceasta îl silă să scrie lui Umbreanu că primește combinația ce-i propusese.

Umbreanu se grăbi să răspundă și-i trimise o declarație ce Gefescu trebuia s-o scrie cu mâna lui, s-o subscrie și s-o immaneze însărcinatului de afaceri, în schimbul a cinci mii de lei.

Schimbul se făcu în pace, dar' pacea nu urmă după aceea.

Gefescu dispărură vr'o săptămână.

Dar' tocmai când familia Umbreanu începuse să râsuie și să spere o scăpare deplină, din urmă în umbră, îi prigonia răsbunarea lui Gefescu, cea de atâtea-ori trimbițată de dînsul.

Disparițiunea lui era monotonă numai, în scopul de a-și pune în aplicare planul urzit cu multă socoteală.

Șoseaua era plină de lumea ce se întorcea dela iprodum.

În șirul des al trăsurilor, un muscal ducea în birja lui elegantă pe doamna Umbreanu, foarte bine gătită și pe Iulieta, frumoasă și cochetă, cu totul senină, cu totul dată plăcerii sale dulci de-a surprinde priviri, de a auzi șoapte.

De-odată Gefescu să repede de după un copac, de unde pândia, și, ca un trăsnet

NOUȚĂȚI

„Gott-erhalte“, imnul casei împărătești, împlinește în curând o sută de ani. Din acest incident, comuna Viena dă o mare serbare, la care primarul Strobach a invitat și pe M. Sa Monarhul. Serbarea va culmina în reprezentarea de gală ce va avea loc la Karl-Teater. Venitul ce va rezulta din încassări, se va distribui săracilor.

Contra unui episcop sârb. Ziarele din Budapesta primesc informațiuni privitoare la mișcarea ce s'a produs între Sârbi în contra episcopului Zmejanovits din Verșet. Sârbi d'acolo au ținut adecă o întrunire și s'au hotărât să ceară patriarhului îndepărtarea episcopului... Foile maghiare spun că „Sârbi antimaghiari“ urșesc pe episcop pentru „sentimentele sale patriotice“... Adevărul este însă, că „patrioții“ între naționalități protejază pe toți cei certați cu legea și bunele moravuri, ca astfel să-i poată folosi ca unelte.

După bal. După două zile de bal, ertăm recensentului nostru, că în raportul lui a lăsat unele lacune. Ne facem însă plăcere a aminti, că din lista gentilelor domnișoare au făcut parte și d-șoarele Ana Petco, Antonescu, Duma, F. Beleş. ear' între doamne, ca oaspe binevenit, a fost și d-na Dr. Pop (Verșet).

Un bun Român a încetat din viață: George Rosvan, avocat în Salonta, care pe vremuri a luat parte la luptele naționale; el fusese cumnat cu George Popa, comitele de pie memorie al comitatului Aradului.

Cu toate acestea foile ungurești scriu necrolog ca despre un Ungur mare, pentru cuvânt, că bătrânul Rosvan a fost honved, cum au fost și alți mulți buni Români, dar' seduși pe un moment. Foile mai amintesc că bătrânul Rosvan ar fi încercat, în anul din urmă o mare durere: fiul seu, student universitar, a trecut în tabăra „daco-română“. Aceasta-i adevărat, tinărul Rosvan a fost alaltăieri chiar și la balul din Arad. Cea mai mare bucurie însă a bătrânului a fost tocmai faptul, că fiul seu a rămas cu bune sentimente naționale chiar și în mijlocul Ungurilor, unde a fost silit să trăească.

Victima amorului. Din Bucsoza (Sepus) se scrie că acolo a făcut mare senzație sinuciderea d-șoarei Ana Naterina, oficiară la postă. Nefericita și-a tras un glonte din cauză că n'a mai putut suporta durerea amorului ei nefericit.

Scandal administrativ. Se scrie din Sătoralja-Ujhely, că tribunalul a pornit cercetare contra notarului comitatens Hlavaty, care a săvârșit grave abateri în privința perceptorii dării, provocând astfel sinuciderea lui Grünfeld, consilier municipal.

Strivit de tren. În gara dela Recița s'a întâmplat ieri o nenorocire înfloritoare: frânarul Sloia a fost apucat între două vagoane, cari literalmente i-au strivit capul.

Sinuciderea din Giurgiu. Sub acest titlu, ziarele din București publică următoarele: În Giurgiu s'a întâmplat o sinucidere care a produs o vie senzațiune în întregul oraș. Fiul d-lui general Candiano Popescu, cel care mai acum câteva luni dispăruse din casa părinților, s'a dus la Giurgiu, unde se zice că avea oare-care relațiuni de dragoste cu o tinără. Aci, se vede că neputându-se întâlni cu iubita lui, a stat în oraș până și-a cheltuit ultimii bani. Alaltăseară, un comisar, trecând prin grădina din centrul orașului, observă pe un tinăr moțând pe o bancă. Comisarul începe a-l cerceta. Tinărul Candiano își dădu un nume fals, însă în cele din urmă, venind și polițaiul orașului, tinărul i-a destăinuit totul și a declarat că e fiul generalului Candiano, însă neavând bani, nu știe cum să se întoarcă în casa părinților. Polițaiul îi făgăduiește că îl va trimite cu primul tren în capitală și îl lasă în localul secției I. Până la ora când trebuia să plece la București, tinărul Candiano a scris o scrisoare și în urmă, profitând de un moment când a fost lăsat singur în localul secției, a scos din buzunar un mic revolver, cu care și-a tras trei focuri. La detunăturile armei, un agent se repede în cancelaria, unde găsește pe nefericitul tinăr scaldat în sânge, ear' pe masă se afla scrisoarea prin care se cerea familiei scuse.

S'a chemat imediat un medic, care a dat primele ajutoare nefericitului tinăr. Starea sa însă e foarte gravă și dă puține speranțe medicilor.

Posta redacțiunii.

Sapho. S'a trimis eri. Afectuoase salutări.

ULTIME ȘTIRI

Lupta electorală în Bucovina.

Meritosul deputat bucovinean dl consilier consistorial Dr. Ioan Zurcan, e obiectul unei intrigi regretabile, care tinde a-i răpi mandatul pentru Reichstagul din Viena, mandat pe care venerabilul bărbat l'a încununat până acuma cu atâtea succese.

Din Cernăuți ni-se scrie, că vestea despre o înlocuire eventuală a Drului Zurcan a produs o iritare colosală și va da naștere la conflicte în partidul român. În ori-ce cas Eminența Sa metropolitanul ar face o mare eroare, abandonând puterea probată și populară a lui Zurcan.

Din Viena primim știrea, că colonia română de acolo prepară ovațiuni pentru Zurcan și își va rosti verdictul contra machinațiilor ce se pun în curs în contra acestui bărbat.

Contra cotei.

În ședința de ieri congregațiunea mitatului Borsod ocupându-se de adresă comitatului Heves, a hotărât să ia pozițiune în contra ridicării cotei.

N. Rădulescu Noger.

Redactor responsabil: Ioan B.

„FAGEȚANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN FAGET.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Fagețana“, ca societate pe acțiuni în Faget, sunt prin aceasta invitați în sensul §-lui 14 al statutelor societății la a

V-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Faget, la 4 Martie 1897 st. n. ante meridiene la 10 ore, în localul societății.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre activitatea institutului și despre rezultatul gestiunii anului V.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Decisiunea asupra compturilor anuale.
4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în anul al V-lea de gestiune
5. Alegerea a 4 membri în direcțiune conform §-lui 31 din statute.
6. Votarea regulamentului disciplinar pentru funcționari.
7. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 26 din statutele societății.
8. Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

Domnii acționari, cari voiesc a participa la adunarea generală sau în persoană sau prin plenipotențiat, sunt invitați în virtutea §-lui 16 din statutele societății a-și depune acțiunile d-lor cu o zi înaintea la cassa societății.

Faget, la 4 Februarie st. n. 1897.

DIRECȚIUNEA.

CONTUL BILANȚULUI

ACTIVE:		PASIVE:	
Cassa în număr	7.610 49	Capital sociali.	
Imprumuturi pe cambii cu giranți	322.711 47	1000 acții à fl. 100	100.000 —
Imprumuturi pe cambii cu acop. hip.	62.049 16	Fond de rezervă	27.268 61
Imprumuturi pe ipotece	70.743 —	Fond de garanță	2.300 —
Imprumuturi pe obligațiuni cu caventați	79.258 26	Depuneri spre fructificare:	
Credite de Conto curent	22.732 42	a) în libele	298.689 fl. 73 cr.
Mobilier	1.230 fl. 56 cr.	b) fondul de pens al funcț.	5.814 „ 43 „
după amortisare 10%	123 „ 06 „	Cambii reescomptate	304.504 16
Acțiuni streine	917 —	Interese anticipate pro 1897.	114.762 35
Realități	429 —	Dividende neridicate	7.273 48
Diverse conturi debitoare	6.527 99	Diverse conturi creditoare	150 —
		Profit curat	239 09
			17.588 60
	574.086 29		574.086 29

CONTUL PROFITULUI ȘI PERDERILOR

EȘITE:		VENITE:	
Interese:		Profit transportat din anul trecut	681 36
pentru fondul de rezervă	1.011 fl. 52 cr.	Interese:	
„ depuneri spre fructificare	16.697 „ 89 „	dela impr. pe cambii cu giranți	32.546 fl. 93 cr.
„ cambii reescomptate	8.031 „ 30 „	„ „ pe cambii cu acop. hip.	5.584 „ 66 „
Spese:		„ „ pe ipotece	6.782 „ 31 „
a) salarii și marce de prezență	5.638 fl. 80 cr.	„ „ pe oblig. cu caventați	8.630 „ 05 „
b) chirie, porto, tipărituri, și altele	2.573 „ 55 „	„ „ credite de cont curent	1.152 „ 58 „
Contribuțiuni:		Profit dela cumpărare și vindere de realități	54.696 53
directă	2.385 „ 45 cr.	Profit dela acțiuni streine	738 37
de 10% după int. dela dep. spre			37 58
fruct., dare de drum și comp. de timb.	1.925 „ 52 cr.		
Amortisare:			
spese de fondare	178 fl. 15 cr.		
din mobilier	123 „ 06 „		
Profit curat	17.588 60		
	56.153 84		56.153 84

Faget, la 31 Decembrie 1896.

Sebastian Olariu m. p.,
director executiv.Toma F. Hanesiu m. p.,
secretar-comptabil.

MEMBRI ÎN DIRECȚIUNE:

Terențiu Petroviu m. p., George Popoviciu m. p., Nicolae Barboni m. p., Dionisiu Feneș m. p., George Giura m. p.

Contul bilanț, precum și contul profit și pierderi examinându-le conform legilor și statutelor, le-am aflat exact și cărțile purtate în bună regulă.

Faget, la 4 Februarie 1897.

[15] 1—1

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Dimitrie Iosof m. p., Vasile Nicorescu m. p., Aurel Popescu m. p., Alexandru Iclozan m. p.

târzie,